

Francisco Marto va néixer l'11 de juny de 1908, fill de Manuel Pedro Marto i Olimpia dos Santos. Fou batejat nou dies després. Va contraure la pneumònia el desembre de 1918. Va patir sense queixar-se aquesta dolorosa malaltia. Morí a casa seva el 4 d'abril de 1919. Uns dies abans havia afirmat que la Verge Maria havia vingut a consolar-lo. De vocació eremítica i esperit contemplatiu, va morir amb fama de santedat. El seu cos va ser enterrat al cementiri parroquial de Fàtima. El 13 de març de 1952 va ser traslladat a la Basílica de Nostra Senyora del Rosari de Fàtima.

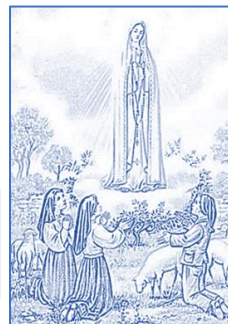
Jacinta Marto va néixer el 11 de març de 1910. Va ser batejada vuit dies després. La seva vida es va caracteritzar per l'esperit de sacrifici, l'amor al Cor de Maria, al Papa i als pecadors. Com el seu germà Francisco, va contraure la pneumònia el desembre de 1918 i, després, la tuberculosi. La Verge Maria se li va aparèixer quatre vegades durant la malaltia. Va estar internada a l'Hospital de Vila Nova d'Ourém, a l'Orfanat de Nuestra Señora de los Milagros (Lisboa) i a l'Hospital Doña Estefanía (Lisboa). Oferia els seus patiments per la salvació de les ànimes. Va morir sola el 20 de febrer de 1920. El seu cos va ser enterrat al cementiri de Vila Nova d'Ourém i va ser traslladat, successivament, al cementiri de Fàtima (1935) i a la Basílica de Nostra Senyora del Rosari de Fàtima (1 de maig de 1951).

Les **Tombes de Francisco i Jacinta** aviat es van convertir en meta de pelegrinatge. El 13 de maig del 2000 van ser **beatificats pel Papa Joan Pau II: "Contemplar com Francisco, estimar com Jacinta"**. Són un exemple lluminós de com conformar-se de manera senzilla i generosa a l'acció transformadora de la gràcia divina. Al seu costat des de 2005 descansa la seva cosina Lucía.

Déu meu, jo crec, adoro, espero i us estimo! Us demano perdó pels que no creuen, no adoren, no esperen i no us estimen. Oració de l'Àngel de la Pau, primavera 1916.

2

"Voleu oferir-vos a Déu?"

El segon any del septenari commemoratiu del Centenari de les Aparicions de Fàtima evoca la **primera aparició de la Verge Maria, el 1917**, centrant-se en l'**actitud creient del lliurament d'un mateix**.

1.- LLOCS DE LES APARICIONS

Fàtima: Aquest era el nom de la filla del darrer cabdill musulmà a Portugal.

Es va casar amb un cristià jove i valent i es va convertir al cristianisme. El jove canvià el nom del lloc on vivia pel de la seva muller. Així s'originà Fàtima, *fregresia* o parròquia del municipi d'**Ourém** (districte de Santarém), al nord de Lisboa. En la seva església van ser batejats els tres pastorets.

Aljustrel, poblet de la *fregresia* de Fàtima on vivien Lucía Dos Santos i els seus cosins Francisco i Jacinta Marto. El pati de la casa de Lucía, al costat del **Poço Arneiro**, propietat de la família, va ser el lloc de la segona aparició de l'Àngel.

La Cova da Iria -Cova d'Irene- és un paratge a uns 3 qm. de Fàtima i d'Aljustrel, propietat de la família de Lucía, lloc de pasturatge dels nens i de les aparicions de la Verge Maria. El seu nom es refereix a una avantpassada de Lucía, o bé a santa Irene, filla del lloc i màrtir de la puresa; el seu cos sense vida fou arrossegat pel Tajo i trobat miraculosament a Santarém (Santa Irene).

Al **Cabeço do Anjo** (Turó de l'Àngel) **Loça do Angio** (Cueva del Àngel) era un dels refugis dels nens i lloc de la primera i tercera aparició de l'Àngel. A la part baixa hi havia la **Chousa Velha**, propietat de la família de Lucía, i l'oliverar **Pregueira**, del seu padrí Anastasio. **Valinhos**, lloc de pasturatge a uns 300 m. d'Aljustrel, va ser l'escenari de la quarta aparició.

2.- EL CONTEXT HISTÒRIC COM A ESCENARI DE L'ESDEVENIMENT

La **Primera Guerra Mundial** va esclatar el 1914. Entre les causes que van desencadenar-la, el desenvolupament industrial i la producció de béns a gran escala que reclamaven l'expansió imperialista i colonitzadora, i el domini cultural d'altres pobles. Els imperis van acabar desmembrant-se, facilitant el sorgiment de noves nacions.

La crisi del sistema tsarista i les convulsions de la guerra van donar pas a **Rússia** a la revolució bolxevic l'octubre de 1917. En les seves arrels hi havia l'empobriment i l'explotació d'obres i camperols. La consolidació del règim comunista i la seva expansió a d'altres països anava acompanyada d'una política antireligiosa.

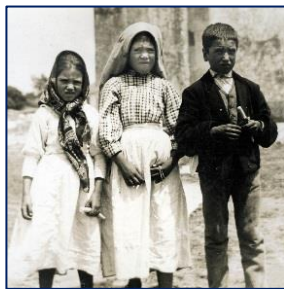

El 1910 s'havia instaurat la República a **Portugal**. El nou règim va planejar un conflicte directe amb l'Església catòlica, que va culminar amb la llei de Separació i importants fractures en la societat portuguesa. La manca de consens sobre la participació de Portugal a la Gran Guerra, per defensar els seus territoris d'Ultramar, va fer possible l'aparició de dues dictadures: la dirigida per Pimenta de Castro (gener-maig de 1915) i la de Sidónio Pais (1917-1918), el President-Rei.

Benet XV va ser elegit Papa el 3 de setembre de 1914, poc després d'iniciada la PGM. Declarà la neutralitat i imparcialitat de l'Església en el conflicte i va fer nombroses crides a la pau, proposant un programa de pau basat en la justícia i no en el triomf militar. El 5 de maig de 1917 va escriure una carta demanant a tots els cristians, especialment als nens, resar a la Mare de Déu per demanar-li la pau al món. Vuit dies més tard, Ella s'aparegué a Fàtima oferint al món un pla per a la pau.

3.- LA HUMILITAT DELS TESTIMONIS

Lucía, Francisco y Jacinta eren d'**Aljustrel**, un lloc insignificant i sense relacions amb l'exterior. Les seves famílies eren pobres i humils, especialment la de Lucía; vivien de l'agricultura i la ramaderia. Des de petita Lucía treballava com a pastora portant el petit

ramat familiar a pasturar. Els seus cosins Francisco i Jacinta sempre buscaven la seva companyia. Lucía els parlava de Jesucrist i passaven el dia junts cuidant les ovelles, resant i jugant. Francisco tocava l'harmònica i les nenes inventaven jocs. Tot i que la seva vida era molt dura mai estaven tristos. A l'edat de 10, 9 i 7 anys, els tres nens van ser testimonis de les aparicions de la Verge Maria i custodis del missatge revelat al món.

Lucía dos Santos va néixer el 28 de març de 1907, Dijous Sant, i va ser

batejada el Dissabte Sant. Era filla d'António dos Santos i Maria Rosa Ferreira, la petita de cinc germanes i un germà. Es va educar en una família profundament cristiana i molt caritativa amb els necessitats: "El que donàvem als pobres mai no ens va fer falta." (V, 18) Era de caràcter alegre i els jocs amb altres nens sovint estaven relacionats amb la seva religiositat senzilla i popular. Percebia constantment la presència de Déu en la natura: "la lluna és el llum d'oli de la Mare de Déu, les estrelles els llums d'oli dels àngels, el sol el llum d'oli de Nostre Senyor (V, 26). La seva mare li ensenyava doctrina i solia resar el rosari. La seva vida s'entristí quan els seus germans van haver d'abandonar la llar per treballar, i ella va haver de tenir cura del ramat.

Junt amb els seus Francisco i Jacinta va ser testimoni de tres angelofanies, el 1915 i 1916, i sis mariofanies, del 13 de maig al 13 d'octubre de 1917. Des d'aleshores la pressió de l'entorn se li va fer molt angoixant. Especialment dolorosa fou la incomprensió de la seva mare i germanes.

Als 14 anys (1921) ingressà al Col·legi de religioses de Santa Dorotea a El Vilar, prop d'Oporto. Va prendre l'hàbit (1927) a Tuy (Pontevedra) com a Germana María Lucía de los Dolores. Va fer la professió religiosa de vots temporals (1928) i perpetus (1934). El 1948 ingressà al Carmel de Santa Teresa a

Coïmbra, fent els seus vots solemnes (1949) com a Sor María Lucía de Jesús del Corazón Inmaculado. Va morir el 13 de febrer de 2005 als 97 anys d'edat.

